

תת"ע 5578/03/21 - חאלד עבאסי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5578-03-21 מדינת ישראל נ' עבאסי
תיק חיצוני: 14216408451

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	חאלד עבאסי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 24.3.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב עליו ניתנה הודעת איסור שימוש, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 2 שנים.
3. ב"כ המבקש טען כי אי התייצבותו שלו ושל המבקש לדיון נבעה מטעות אנוש בתום לב, כאשר מועד הדיון נרשם ביומן ב"כ המבקש במעמד הדיון שבו נקבע, ובטעות נרשם הדיון ליום 24.4.21 במקום 24.3.21. טען כי הוא והמבקש התייצבו ביום 24.4.21 בבית המשפט וזאת מאחר שחשבו בטעות שהדיון קבוע למועד הנ"ל. טען כי במועד הדיון, 24.3.21, המבקש היה במקרה בחופשת מחלה עקב מצב בריאותי קשה, וצירף אישור מחלה. טען כי למבקש טענת הגנה טובה כנגד העבירה המיוחסת לו. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הבקשה הוגשה לאחר המועד האמור בסעיף 130(ח) לחסד"פ, ועל כן בית המשפט רשאי לדון בבקשה רק אם הוגשה בהסכמת התובע. טענה כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי קיים אישור מסירה של גזר הדין מיום 6.4.21 אשר חזר בציון "עזב", וכי אישור המסירה נשלח לכתובתו של המבקש בהתאם למצוין במרשם האוכלוסין. טענה כי לנוכח העובדה שהמבקש לא עדכן את כתובתו ובהתאם לפסיקה הנהוגה, הרי שאין לו אלא להלין על עצמו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. המבקש קיבל הזמנה לדין וכתב אישום במועד רישום הדו"ח וזומן לדין בתאריך 24.3.21. בנסיבות אלה, לא ברורה טענתו של ב"כ המבקש כי טעה ברישום מועד הדין ביומנו במעמד הדין. מכל מקום, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה כמו גם טעות משרדית של עורך דין אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793).

8. באשר לטענת המבקש כי היה חולה ביום הדין, המבקש אמנם הציג אישור מחלה ביחס ליום הדין, אך המבקש אינו טוען כי נעדר מהדין מפאת מחלתו, ומכל מקום היה עליו להגיש בקשה בהתאם טרם מועד הדין או בסמוך לאחריו או לכל המאוחר משחלפה המניעה להתייצבותו.

9. ביחס לטענת המבקש כי התייצב בבית המשפט ביחד עם ב"כ בתאריך 24.4.21 הרי שמדובר בטענה שמעלה תמיהה נוכח העובדה כי מועד זה הוא יום שבת בשבוע, על כל המשתמע מכך. מכל מקום גם לפי גישתו זו, הרי שנודע לו אודות גזר הדין לכל המאוחר במועד זה ולמרות האמור, המבקש הגיש הבקשה כאן רק בתאריך 1.7.21, בשיהוי משמעותי וללא כל הצדקה.

10. מעבר לכך, המבקש אף לא הציג טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש, בשים לב לעונש הפסילה המינימלי הקבוע בחוק לצד העבירה ועברו התעבורתי, אינם חורגים ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

11. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

12. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד לתאריך 1.9.21.

המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה שלו לא יאוחר מיום 1.9.21 בשעה 09:00 (בשים לב לגזר הדין והפסילה בפועל בת 3 חודשים). בית המשפט מסביר למבקש כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו

במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

13. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.